

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE – LJUBLJANA

MARTIN M. LINTNER: ČLOVEK IN LJUBE ŽIVALI. ETIČNA VPRAŠANJA O RAVNANJU Z ŽIVALMI

Podatki o knjigi

- Naslov: Človek in ljube živali
- Podnaslov: Etična vprašanja o ravnanju z živalmi
- Avtor: Martin M. Lintner
- Spremna beseda in strokovni pregled: dr. Roman Globokar
- Prevajalec: Gregor Lavrinec
- Urednica: dr. Cvetka Rezar
- Velikost: 135 mm × 210 mm
- Vezava: mehka z zavihi
- Število strani: 404
- ISBN: 978-961-278-448-5
- Cena: 29,50 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2019

Kontakt

Uredništvo

T 01 244 36 70

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Ljudje in živali kot življenjska skupnost

Avtor na znanstven in hkrati razumljiv način bralca uvaja v kompleksno področje živalske etike. V njem želi povečati občutljivost za to, da bi bil vsak kot potrošnik soodgovoren za to, kako z rejnimi živalmi ravnajo, kako za njih skrbijo, kako jih negujejo, in končno, kako jih usmrtijo. Stališče, ki je zastopano in utemeljeno v tej knjigi, ni tisto, ki bi radikalno odklanjalo uporabo živali. Knjiga se zavzema za to, da se živali vzdržuje in neguje tako, da je to v skladu tako s posebnostmi njihove vrste kot tudi z njihovimi individualnimi potrebami in zmožnostmi na zaznavno-čustveni in kognitivni ravni.

Pričujoče delo *Človek in ljube živali* zapolnjuje vrzel na področju krščanske etike živali. V sodobni družbi se veliko govori o položaju živali in človekovem odnosu do njih, Katoliška cerkev pa je bila glede te teme predolgo zadržana in se ni odzvala na aktualne izzive. Lintner predstavlja temo s teološkega vidika, predvsem na podlagi svetopisemskega nauka o stvarjenju sveta in eshatološke dovršitve sveta. Poleg teološke perspektive povzame tudi sodobno filozofsko in etično refleksijo človekovega odnosa do živali. Na prepričljiv način opiše odnos sodobne teološke misli do evolucijske teorije: med njima ne vidi nobene konfliktne napetosti, ampak ju predstavi kot dva različna zorna kota, ki skušata vsak s svojo metodo razložiti nastanek in razvoj življenja. Obravnava številne konkretne primere človekovega odnosa do živali, predvsem etično problematiko reje živali, poskusov na živalih, lova ter potrošnje živali in živalskih izdelkov. Ne izogiba pa se tudi mejnim vprašanjem, kot je, ali živali pridejo v nebesa.

Knjiga je napisana na poljuden način in je namenjena širokemu krogu bralcev. Sam slog pisanja pa ne znižuje strokovnosti in tehtnosti vsebine. Številne opombe z navedbo literature dokazujejo znanstveno relevantnost napisanega in bralcu omogočajo nadaljnjo poglobitev tematike.

O avtorju

Dr. Martin M. Lintner se je rodil leta 1972 na Južnem Tirolskem (Italija). Je član redovne skupnosti servitov. Teologijo je študiral v Innsbrucku, na Dunaju in v Rimu. Doktoriral je na Katoliški teološki fakulteti Univerze na Dunaju z delom »Etika daru«. Od leta 2009 je profesor moralne in duhovne teologije na Visoki šoli za filozofijo in teologijo v Briksnu na Južnem Tirolskem. V letih od 2013 do 2015 je bil predsednik Evropskega združenja za katoliško teologijo, v letih od 2017 do 2019 pa predseduje Mednarodnemu združenju za moralno teologijo in družbeno etiko. V slovenskem prevodu je leta 2015 pri Celjski Mohorjevi družbi izšla njegova knjiga *Razstrupiti eros: katoliška spolna morala na življenjski način*.

Iz knjige

Pri pisanju avtor izhaja iz osebne izkušnje življenja na kmetiji, kar daje celotnemu delu čut za realnost. Naravnega okolja in živalskega sveta ne idealizira, ampak pokaže na prepletenost človeka in živali pri deljenju skupnega življenjskega prostora, ki je često tudi konfliktna. Odločno pa se zoperstavi radikalnemu antropocentrizmu, ki je zaznamoval zahodno misel in v skladu s katerim lahko človek poljudno izkorišča živali v svojo korist. Na podlagi teološke in filozofske refleksije pride do sklepa, da imajo živali vrednost v sebi, da ne obstajajo samo zaradi človeka in da jih človek ne sme poljubno izkoriščati. Načelno sicer ne nasprotuje povsem ubijanju živali, tudi ni zagovornik vegetarijanstva ali veganstva, vendar je zanj vsako neutemeljeno ubijanje živali, ki lahko čutijo bolečino, etično nesprejemljivo. Človek mora spoštovati vrednost, ki jo imajo živali same v sebi. Pri tem se spoštovanje živali razlikuje od spoštovanja človeka. (Dr. Roman Globokar v spremni besedi, str. 14)

Eden od vidikov, ki si ga delijo živali in ljudje, je ranljivost. Tako kot živali so tudi ljudje ranljivi in to tako kot individuumi kot tudi v svoji vključenosti v naravne povezanosti, kot je njihova medsebojna odvisnost in njihova odvisnost od nedotaknjenega ekološkega okolja. Ekosistem je kompleksna mreža medsebojne odvisnosti in odnosnosti. Skupno poseljevanje zemlje in uporaba sinergij med živimi bitji je temelj delujočega naravnega življenjskega prostora, kar pa tako naravni življenjski prostor kot živa bitja, ki ga poseljujejo, dela občutljive za motnje. Kar človeka vsekakor ločuje od živali, je poznavanje teh krhkih povezanosti. Človek razmišlja o lastni ranljivosti in o ranljivosti drugih ljudi, zaveda pa se tudi ranljivosti vseh živih bitij. Zato ranljivost dobi zavezujočo moč. Njeno poznavanje ima moralne posledice in postane vir odgovornosti. Na področju medčloveških odnosov odpira možnost za utemeljitev človekovih pravic, na področju odnosov med človekom in živaljo pa odpira možnost za oblikovanje zakonov o zaščiti živali. Kljub vsej različnosti človekovih in živalskih pravic, s katero se bomo podrobno še ukvarjali, je vsakemu ranljivemu živemu bitju načelno priznana pravica, da se ga v njegovi ranljivosti varuje, to pomeni, da se mu ne povzroča bolečin ali poškodb. To ljudem nalaga obveznost, saj kot edina svobodna živa bitja lahko drugim živim bitjem zavestno in namerno povzročajo bolečino in trpljenje ali pa uničujejo življenjske prostore. Albert Schweitzer (1875–1965) je s posebnim poudarkom opozoril na to, da se mi kot ljudje nahajamo med drugimi živimi bitji, ki imajo tako kot mi »voljo do življenja«. Ko je izhajal iz tega in iz dejstva, da imamo kot ljudje sposobnost, da to življenjsko voljo vseh živih bitij zaznamo in o njej razmišljamo, je razvil svojo idejo »etike strahospoštovanja do življenja«. (Str. 66–67)